Lietas Nr. A420533113
Lietas arhīva Nr. AA43-0478-16/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 15.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Šteinberga,
tiesneši M.Osmane un V.Poķis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par Ezeres pagasta pārvaldes 2012.gada 24.janvāra maksāšanas paziņojuma par nekustamā īpašuma nodokli 2012.gadam Nr.12-1521 atcelšanu daļā, ar kuru pieteicējam noteikts pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemes gabalu ar kadastra Nr./numurs A/, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 23.oktobra spriedumu daļā.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2012.gada 24.janvārī Ezeres pagasta pārvalde izdevusi maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2012.gadam Nr.12-1521 (turpmāk – maksāšanas paziņojums), ar kuru pieteicējam /pers. B/ noteikts pienākums samaksāt nekustamā īpašuma nodokli 209,88 latu apmērā par zemi ar kadastra Nr./numurs B/ 28,6 ha platībā (turpmāk – zemesgabals) un 42,08 latu apmērā par zemi ar kadastra Nr./numurs C/ 5,1 ha platībā. Maksāšanas paziņojumā norādīts nekustamā īpašuma nodokļa parāds 1287,46 latu apmērā un nokavējuma nauda uz 2012.gada 24.janvāri 886,07 latu apmērā.

2012.gada 19.oktobrī pieteicējs /pers. B/ vērsies ar iesniegumu Ezeres pagasta padomē, norādot, ka nav pamatoti no viņa prasīt maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemesgabalu.

2012.gada 6.decembrī Saldus novada pašvaldība atbildē Nr.4.1-34.1/4774 norādīja, ka pieteicējam ir pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemesgabalu, jo Ezeres pagasta Zemes komisija (turpmāk – Zemes komisija) pieteicējam ir atjaunojusi īpašumtiesības uz šo zemesgabalu un tādējādi pieteicējs ir uzskatāms par šī nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju.

[2] 2013.gada 14.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja /pers. B/ pieteikums, kurā lūgts atcelt Saldus novada pašvaldības 2012.gada 6.decembra lēmumu Nr.4.1.-34.1/4774 un atzīt par prettiesisku Saldus novada pašvaldības faktisko rīcību.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2013.gada 20.decembra lēmumu nolemts pieņemt pieteicēja pieteikumu un ierosināt administratīvo lietu par maksāšanas paziņojuma atcelšanu daļā, ar kuru pieteicējam noteikts pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemesgabalu.

Pieteikumā norādīts, ka zemesgabalu pieteicējam 1996.gada 7. un 21.augustā piešķīrusi Zemes komisija, atjaunojot īpašumtiesības uz māju /Nosaukums A/ zemi. Tā kā piešķirtais zemesgabals atrodas pie mājām /Nosaukums B/, tas ir, ārpus vēsturiskajām robežām, tad šajā daļā pieteicējs Zemes komisijas lēmumu nav atzinis. Par Zemes komisijas lēmumu piešķirt pieteicējam zemi nevis vēsturiskajās platībās, bet ārpus tām, pieteicējs vairākkārt ir vērsies Ezeres pagasta padomē. Nekustamā īpašuma nodokli jāmaksā par tādu nekustamo īpašumu, kas atrodas personas īpašumā, tiesiskā valdījumā, lietošanā vai nomā. Pieteicējs norāda, ka nav atzīstams par zemesgabala īpašnieku atbilstoši Civillikuma 994.panta nosacījumiem, jo par tādu nav ierakstīts Zemesgrāmatā. Atbilstoši Civillikuma 875.panta nosacījumiem pieteicējs nav atzīstams par zemesgabala tiesisko valdītāju, jo nav atzinis savas tiesības īpašumtiesības uz zemesgabalu. Pieteicējs zemesgabalu nekad nav apsaimniekojis vai citādi lietojis, kā arī pieteicējam nav noslēgts nomas līgums par zemesgabala lietošanu. Tādējādi pieteicējs uzskata, ka viņam nav pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemesgabalu.

[3] Paskaidrojumos tiesai atbildētāja pieteikumu uzskata par nepamatotu, norādot, ka pieteicējs saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo daļu un trešās daļas 1.punktu ir uzskatāms par tiesisko valdītāju abām zemes vienībām, kuras norādītas maksāšanas paziņojumā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 23.oktobra spriedumu pieteikums daļā par maksāšanas paziņojuma atcelšanu daļā, ar kuru pieteicējam noteikts pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemesgabalu, tika noraidīts. Savukārt daļā par maksāšanas paziņojuma atcelšanu par iepriekšējo parādu periodu tiesvedība izbeigta. Administratīvās

rajona tiesas 2014.gada 23.oktobra spriedums motivēts šādi.

[4.1] 2012.gada 24.janvārī Ezeres pagasta pārvalde izdevusi maksāšanas paziņojumu, ar kuru pieteicējam noteikts pienākums samaksāt nekustamā īpašuma nodokli 209,88 latu apmērā par zemesgabalu un 42,08 latu apmērā par zemi ar kadastra Nr./numurs C/ 5,1 ha platībā. Maksāšanas paziņojumā norādīts nekustamā īpašuma nodokļa parāds 1287,46 latu apmērā un nokavējuma nauda uz 2012.gada 24.janvāri 886,07 latu apmērā, norādīta kopā maksājamā summa 2425,49 lati.

Pieteikumā tiesai pieteicējs lūdz atcelt Saldus novada pašvaldības atbildi Nr.4.1.-34.1/4774, ar kuru noraidīts pieteicēja lūgums atsaukt aprēķinu par nekustamā īpašuma nodokli daļā. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesnese s 2013.gada 20.decembra lēmumu nolemts pieņemt pieteicēja pieteikumu un ierosināt administratīvo lietu par maksāšanas paziņojuma atcelšanu daļā, ar kuru pieteicējam noteikts pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemesgabalu.

No pieteicēja 2012.gada 19.oktobra iesnieguma iestādei, pieteikumā tiesai un tiesas sēdē norādītā izriet, ka pieteicējs vēlas, lai tiktu pārskatīts nekustamā īpašuma nodokļa parāds par iepriekšējiem taksācijas gadiem un atcelts par zemesgabalu aprēķinātais nekustamā īpašuma nodoklis. Pieteicējs neapstrīd maksāšanas paziņojumā norādīto nodokli par zemes gabalu ar kadastra Nr./numurs C/ 5,1 ha platībā, bet vēlas, lai tiktu pārskatīts aprēķinātais parāds, norādot, ka iepriekšējos gados maksājumus ir veicis.

[4.2] Tiesa atzīst, ka pieteicēja prasījums par maksāšanas paziņojuma atcelšanu daļā par iepriekšējo periodu parādu 2173,53 latu apmērā nav izskatāms administratīvā procesa kārtībā un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 282.panta 1.punktu tiesvedība lietā šajā daļā ir izbeidzama.

[4.3] Izvērtējot, vai pieteicējam pamatoti aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis 2012.gadam par strīdus zemesgabalu 28,6 ha platībā, tiesa nonāk pie šādiem secinājumiem.

[4.3.1] Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējam pamatoti aprēķināts maksāšanas paziņojumā norādītais nodoklis par strīdus zemesgabalu 209,88 latu apmērā.

Ar Zemes komisijas 1996.gada 21.augusta lēmumu Nr.25 pieteicējam atjaunotas īpašuma tiesības uz 33,8 ha *(lietas 77.lapa)*, lēmumam pievienota skice par mantojuma zemes robežām 34 ha *(78.lapa)*. Ar Zemes komisijas 1997.gada 29.novembra lēmumu Nr.421 pieteicējam piešķirta pastāvīgā lietošanā zeme 34,3 ha platībā, lēmumā norādīts, ka zemes nodoklis jāsāk maksāt ar 1998.gada 1.pusgadu *(lietas 116.lapa)*.

Pieteicējs uzskata, ka nekustamā īpašuma nodokli par zemesgabalu viņam nav jāmaksā, jo īpašumtiesības uz zemesgabalu pieteicējs nav reģistrējis un zemesgabala robežas dabā nav iemērītas.

[4.3.2] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā Latvijas vai ārvalstu fiziskās un juridiskās personas un uz līguma vai citādas vienošanās pamata izveidotas šādu personu grupas vai to pārstāvji, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums.

Šā panta trešās daļas 1.punkts noteic, ka par nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju šā likuma izpratnē uzskatāma persona, kurai atbilstoši likumā noteiktās institūcijas lēmumam zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to un zeme ierādīta (iemērīta) dabā.

Ar 2005.gada 10.oktobra grozījumiem likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" pārejas noteikumu 3.punkts izteikts šādā redakcijā: „Līdz zemes reformas pabeigšanai nekustamā īpašuma nodokli par zemi, kas saskaņā ar šā likuma 2.pantu neatrodas kādas personas īpašumā vai tiesiskā valdījumā, maksā zemes lietotājs, bet, ja tāda nav, - nomnieks, kā arī personas, kurām zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to, bet vēl nav notikusi ierādīšana (iemērīšana) dabā atbilstoši likumam „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos"".

Tātad ar 2006.gada 1.janvāri likumdevējs precizēja personu loku, kam jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis, papildinot to ar personām, kurām zemes īpašuma tiesības atzītas vai atjaunotas, kā arī piešķirtas lietošanā, bet zemes gabala robežas vēl nav ierādītas dabā.

Ministru kabineta 2006.gada 20.jūnija noteikumu Nr.495 „Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" 22.punktā noteikts, ka, piemērojot likuma 2.panta trešo daļu, šīs daļas 1.punktā minētie nekustamā īpašuma tiesiskie valdītāji, kuru zemesgabali atrodas lauku apvidū, līdz zemes reformas pabeigšanai nodokli sāk maksāt atbilstoši likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 2.panta ceturtās daļas nosacījumiem." Lai arī noteikumi izdoti vēlāk, nekā stājās spēkā likuma grozījumi, tiesas ieskatā, šāda tiesību normas interpretācija pastāvēja arī bez šiem grozījumiem, jo tieši likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 2.panta ceturtā daļa noteica nekustamā īpašuma nodokļa samaksas pienākumu zemes reformas laikā, pēc kā bija saistāma ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta trešās daļas 1.punktu.

Likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 2.panta ceturtā daļa noteic, ja pagasta zemes komisija ir pieņēmusi atzinumu par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu vai līdzvērtīgas zemes piešķiršanu īpašumā, bet nav veikta zemes gabalu robežu ierādīšana (uzmērīšana) dabā, bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem zeme, uz kuru tiek atjaunotas īpašuma tiesības, līdz 1997.gada 30.novembrim piešķirama pastāvīgā lietošanā. Lēmums par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā, kuram pievienota zemes lietojumu un zemes īpašumu pārskata plāna kopija ar tā zemes gabala robežām, uz kuru tiek atjaunotas īpašuma tiesības, paziņojams bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem. Minētais lēmums stājas spēkā, ja 10 dienu laikā pēc tā paziņošanas ieinteresētās personas to nav pārsūdzējušas. Spēkā stājies lēmums par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā un tam pievienotā zemes lietojumu un zemes īpašumu pārskata plāna kopija ir pamats zemes izmantošanas uzsākšanai un nekustamā īpašuma (zemes) nodokļa maksāšanas uzsākšanai likumā noteiktajā kārtībā" (redakcijā uz 1997.gada 27.novembri).

No norādītajām tiesību normām izriet, ka nekustamā īpašuma nodokli līdz zemes reformas pabeigšanai lauku apvidos ir jāmaksā arī tām personām, kurām zemes gabali nav ierādīti dabā, ja vien attiecībā pret šīm personām ir pieņemti lēmumi

par zemes piešķiršanu lietošanā un tiem ir pievienotas zemes lietojuma un zemes īpašumu pārskata plāna kopijas.

Tiesas ieskatā ar minēto likumdevējs ir norādījis, ka zemes reformas laikā un tās procesā lēmums par zemes piešķiršanu lietošanā ar tam pievienotiem pielikumiem, kuros ir redzamas zemes gabalu robežas, atrašanās vieta, robežojošie īpašumi, ir pietiekami, lai zemes gabals būtu identificējams un persona varētu uzsākt tā lietošanu.

Tātad, ja tiesa konstatē augstāk norādīto priekšnoteikumu esamību, pieteicējam ir jāveic nekustamā īpašuma nodokļa samaksa neatkarīgi no tā, ka zemes gabals nav ierādīts dabā.

Konkrētajā gadījumā pieteicējam bija zināmas zemesgabala robežas *(lietas 114.lapa)* un pieteicējs varēja identificēt savā lietošanā esošo zemi. Šajā gadījumā pieteicējs nepiekrīt piedāvātai zemei, jo joprojām vēlas, lai zeme tiktu piešķirta vēsturiskajās robežās vai tiktu aizvietota ar citu pašvaldībai piederošu zemi.

[4.3.3] 1998.gada 9.marta iesniegumā Ezeres pagasta pārvaldei pieteicējs darījis zināmu, ka par pārējo zemi, kura viņam pienākas pēc likuma, maksās pēc lietas izskatīšanas un robežu ierādīšanas dabā.

Kā izriet no lietas materiāliem, ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 1999.gada 16.novembra spriedumu atstāts negrozīts Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1999.gada 25.augusta spriedums, ar kuru noraidīta pieteicēja prasība par Saldus rajona Ezeres pagasta padomes 1992.gada 17.februāra 20.sasaukuma 10.sesijas lēmumu „Par zemes piešķiršanu" atcelšanu un par īpašuma tiesību atjaunošanu uz /Nosaukums C/ 28,8 ha zemi tās vēsturiskajās robežās.

Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka šobrīd citas tiesvedības nenotiek, bet jautājumu par zemes ierādīšanu nerisina, jo vēlas, lai zeme tiktu ierādīta tās vēsturiskajās robežās.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, kā arī to, ka Zemes komisijas lēmumi nav apstrīdēti, tiesa atzīst, ka pieteicējam ir pienākums veikt nekustamā īpašuma nodokļa samaksu par zemesgabalu.

[4.4.4] Papildus tiesa norāda, ka likums „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" neuzliek pienākumu valsts zemes ierīcību, tostarp zemes ierādīšanu un uzmērīšanu, veikt pašvaldībām, kā arī šo darbību veikšana nav priekšnosacījums zemes piešķiršanai pastāvīgā lietošanā.

No likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 51.panta 4.punkta, 52.panta izriet, ka zemes ierādīšanu dabā veic Valsts zemes dienests vai īpašas (licencētas) privātpersonas zemes ierīcības procesa ietvaros. Savukārt, lai šo procesu iniciētu, personai, kurai zeme ir piešķirta lietošanā ar pašvaldības lēmumu, pašai ir nepieciešams vērsties Valsts zemes dienestā vai pie licencēta mērnieka ar attiecīgu zemes uzmērīšanas un ierādīšanas pasūtījumu.

Šajā lietā, kā to atzina pats pieteicējs, viņš nav vēlējies, lai lietošanā piešķirtais zemesgabals tiktu ierādīts dabā. Atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" pārejas noteikumu 3.punktam zemes precīza ierādīšana un iemērīšana zemes reformas laikā nav izšķiroša nekustamā īpašuma nodokļa maksātāja statusa iegūšanai. Konkrētajā gadījumā pieteicējam zeme bija piešķirta lietošanā, līdz ar to tas ir bijis pietiekošs pamats nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai. Zemes ierādīšana un iemērīšana lietotājam ir no nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanas atsevišķā procesā risināms jautājums.

[4.5] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms kā nepamatots.

[5] Ar Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2014.gada 12.decembra lēmumu Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 23.oktobra spriedumā ietvertais lēmums par tiesvedības izbeigšanu tika atstāts negrozīts.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 23.oktobra spriedumu daļā, ar kuru pieteikums noraidīts, pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka uztur pieteikumā minētos argumentus, apelācijas sūdzībā un paskaidrojumos papildus norādot šādus apsvērumus.

[6.1] Pieteicējs norāda, ka Zemes komisijas lēmumu ir atzinis tikai daļēji – attiecībā uz 5 ha minētās zemes, kurus ilgus gadus arī izmanto, savukārt par lēmumu daļā, ar kuru piešķirta pārējā platība ne vēsturiskajās robežās, pieteicējs ir vairākkārt izteicis pretenzijas Ezeres pagasta padomei, līdz ar to vēl aizvien pastāv neatrisināts strīds par pieteicējam atjaunojamā īpašuma atrašanās vietu un robežām.

[6.2] Tiesa nav vērtējusi, ka likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1. un 2.pants izsmeļoši noteic gadījumus, kad jāmaksā nodoklis, proti, par īpašumu, kas ir īpašumā, tiesiskā valdījumā, lietošanā vai nomā. Attiecībā uz pieteicēju neizpildās neviens no šiem gadījumiem. Tiesa ir norādījusi uz tiesību aktiem, kas regulē zemes iegūšanu un nodošanu īpašumā, bet nav analizējusi pieteicēja norādīto tiesību normu, kas ir hierarhiski augstāka.

[7] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā par pieteicēja apelācijas sūdzību norāda, ka uzskata to par nepamatotu, bet pieteikumu par noraidāmu.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

M o t ī v u d a ļ a

[9] Administratīvajā apgabaltiesā saņemts pieteicēja lūgums lietu skatīt mutvārdu procesā, lai pieteicējs varētu piedalīties lietas izskatīšanā un sniegt paskaidrojumus.

No Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmās daļas izriet, ka apelācijas instances tiesa lietu izskata rakstveida

procesā, taču procesa dalībniekam ir tiesības ar motivētu lūgumu lūgt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.

Izvērtējot pieteicēja lūgumu un iepazīstoties ar lietas materiāliem, kā arī ņemot vērā to, ka pieteicējam bija iespējams sniegt rakstveida paskaidrojums, tiesa nekonstatēja, ka būtu lietderīgi noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.

[10] Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzībās minētos argumentus, secina, ka apelācijas sūdzība nav pamatota.

[11] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tādēļ, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances spriedumā izteiktajai motivācijai *(sk. šī sprieduma 4.punktu)* un to neatkārto.

[12] No apelācijas sūdzības argumentiem izriet, ka pieteicējs uzskata, ka Zemes komisijas 1996.gada 21.augusta lēmums par īpašuma tiesību atjaunošanu un 1997.gada 29.novembra lēmums pat zemes piešķiršanu pieteicējam pastāvīgā lietošanā ir bijis prettiesisks daļā par zemi ar kadastra Nr./numurs B/ 28,6 ha platībā, jo zeme nav piešķirta vēsturiskajās robežās un starp pieteicēju un pašvaldību joprojām pastāv attiecīgais strīds.

Apgabaltiesa norāda, ka attiecīgie Zemes komisijas lēmumi nav bijuši noteiktajā kārtībā pārsūdzēti un tie nevar tikt izvērtēti arī izskatāmās lietas ietvaros.

Pieteicēja prasība par īpašuma tiesību atjaunošanu uz /Nosaukums C/ 28,8 ha zemi tās vēsturiskajās robežās ir atzīta par nepamatotu ar spēkā esošu vispārējās jurisdikcijas tiesas spriedumu.

Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka attiecībā uz attiecīgo zemesgabalu turpinātos strīds, kas varētu ietekmēt lietas rezultātu.

[13] Pirmās instances tiesa ir analizējusi pieteicēja norādīto tiesību normu – likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo daļu, kas noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā personas, kuru īpašumā, tiesiskajā valdījumā vai lietošanā ir nekustamais īpašums.

Interpretējot norādīto tiesību normu kopsakarā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta trešās daļas 1.punktu, pārejas noteikumu 3.punktu un likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 2.panta ceturto daļu, tiesa pamatoti atzina, ka nekustamā īpašuma nodoklis ir jāmaksā arī tām personām, kurām zemes gabali nav ierādīti dabā, ja vien attiecībā pret šīm personām ir pieņemti lēmumi par zemes piešķiršanu lietošanā un tiem ir pievienotas zemes lietojuma un zemes īpašumu pārskata plāna kopijas.

Konkrētajā gadījumā attiecīgie nodokļa aprēķināšanas priekšnoteikumi attiecībā uz pieteicēju izpildās, līdz ar to pieteicējam ir pienākums veikt nekustamā īpašuma nodokļa samaksu par zemesgabalu.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. B/ pieteikumu par Ezeres pagasta pārvaldes 2012.gada 24.janvāra maksāšanas paziņojuma par nekustamā īpašuma nodokli 2012.gadam Nr.12-1521 atcelšanu daļā, ar kuru pieteicējam noteikts pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemes gabalu ar kadastra Nr./numurs A/.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente A.Šteinberga

Tiesneši M.Osmane

V.Poķis